

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera

w sprawie z odwołania Z. D.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziałowi w Ł.
o umorzenie należności składkowych,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 7 listopada 2017 r.,
w związku ze skargą kasacyjną ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego
w [...] z dnia 31 stycznia 2017 r., sygn. akt III AUa [...],

- 1. umarza postępowanie kasacyjne;**
- 2. znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 31 stycznia 2017 r., III AUa [...], Sąd Apelacyjny w [...] zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z 21 grudnia 2015 r., VIII U [...] i oddalił odwołanie Z. D. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziału w Ł. z 10 kwietnia 2015 r. dotyczącej umorzenia należności składkowych.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego odwołujący się wniósł skargę kasacyjną.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną organ rentowy wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Pismem z 21 września 2017 r. (które wpłynęło do Sądu Najwyższego 28 września 2017 r.) pełnomocnik odwołującego się cofnął skargę kasacyjną i wniósł o umorzenie postępowania (kasacyjnego) oraz zasądzenie kosztów procesu. Do pisma dołączono decyzję organu rentowego z 17 sierpnia 2017 r.

o umorzeniu należności składkowych. Na wydanie tej decyzji pełnomocnik skarżącego powołał się jako na uzasadnienie cofnięcia skargi kasacyjnej.

Pismo zawierające oświadczenie o cofnięciu skargi kasacyjnej zostało przesłane pełnomocnikowi organu rentowego i doręczone mu 5 października 2017 r. W ciągu dwóch tygodni od tej daty nie wpłynęło do Sądu Najwyższego od pozwanego organu rentowego pismo przedstawiające stanowisko procesowe strony pozwanej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Z kolei, art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji Sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Skarga kasacyjna może zostać cofnięta przez samą stronę i nie wymaga zgody strony przeciwnej. Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego i orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu (art. 391 § 2 zdanie pierwsze w związku z art. 398²¹ k.p.c.). Strona cofająca skargę zwraca drugiej stronie na jej żądanie koszty procesu (art. 203 § 2 zdanie drugie w związku z art. 391 § 2 zdanie pierwsze i art. 398²¹ k.p.c.).

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy milcząco zaakceptował cofnięcie skargi kasacyjnej i nie złożył wniosku o zwrot kosztów poniesionych w postępowaniu kasacyjnym.

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy zobligowany był do umorzenia postępowania kasacyjnego, o czym postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c. Jednocześnie orzekł o wzajemnym zniesieniu kosztów postępowania kasacyjnego, skoro organ rentowy nie domagał się zwrotu kosztów poniesionych w postępowaniu kasacyjnym według reguły obowiązującej przy cofnięciu pozwu.